

Sag anlagt den 7. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-213/19)

(2019/C 164/40)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)*Sagsøgte:* Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland**Sagsøgerens påstande**

— Det fastslås, at:

1. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 8 i Rådets afgørelse 2014/335 ⁽¹⁾, artikel 2 og 8 i Rådets afgørelse 2007/436 ⁽²⁾, artikel 2, 6, 9, 10, 12 og 13 i Rådets forordning nr. 609/2014 ⁽³⁾, artikel 2, 6, 9, 10, 11 og 17 i Rådets forordning nr. 1150/2000 ⁽⁴⁾, artikel 2 i Rådets forordning nr. 1553/89 ⁽⁵⁾, artikel 105, stk. 3, i Rådets forordning nr. 952/2013 ⁽⁶⁾ og artikel 220, stk. 1, i Rådets forordning nr. 2913/92 ⁽⁷⁾, idet det ikke har bogført de korrekte toldbeløb og ikke har overdraget det korrekte beløb for traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms for så vidt angår visse indførsler af tekstiler og fodtøj fra Folkerepublikken Kina.

Som følge af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tilsidesættelse af sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325 og artikel 310, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 3 og 46 i forordning nr. 952/2013, artikel 13 i Rådets forordning nr. 2913/92, artikel 248, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 2454/93 ⁽⁸⁾, artikel 244 i Kommissionens gennemførelsesforordning 2015/2447 ⁽⁹⁾ og artikel 2, stk. 1, litra b) og d), artikel 83, artikel 85-87, artikel 143, stk. 1, litra d), og artikel 143, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁰⁾

beløber det tilsvarende tab af traditionelle egne indtægter, som skal overdrages til Unionens budget (minus opkrævningsomkostninger), sig til:

496 025 324,30 EUR i 2017 (til og med den 11.10.2017)

646 809 443,80 EUR i 2016

535 290 329,16 EUR i 2015

480 098 912,45 EUR i 2014

325 230 822,55 EUR i 2013

173 404 943,81 EUR i 2012

22 777 312,79 EUR i 2011.

2. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 2, stk. 2, og artikel 2, stk. 3, litra d), i Rådets forordning nr. 608/2014 ⁽¹¹⁾, idet det ikke har givet Kommissionens tjenestegrene alle de oplysninger, der var nødvendige for at fastlægge tabet af traditionelle egne indtægter, og idet det ikke som krævet tilstillede indholdet af den retlige vurdering foretaget af HMRC's juridiske afdeling eller begrundelsen for den afgørelse, som førte til annullationen af den fastlagte toldskyld.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

På trods af OLAF's og Kommissionens gentagne advarsler om risikoen for svig har Det Forenede Kongerige ikke indført risikobaserede tilgange i toldkontrollen med henblik på at forhindre, at varer, der er værdiansat for lavt, overgår til fri omsætning i Unionen (specifikt fodtøj og tekstiler eksporteret fra Folkerepublikken Kina) frem til den 12. oktober 2017. Som følge af denne undladelse efter modtagelsen af gentagne advarsler undlod Det Forenede Kongerige at indføre de risikobaserede foranstaltninger, der var nødvendige i henhold til Unionens toldlovgivning og lovgivning om egne indtægter. Denne undladelse af at træffe passende foranstaltninger påvirkede endvidere den korrekte anvendelse af Unionens momsregler. Der er sket uforholdsmæssigt store tab for Unionens budget på grund af Det Forenede Kongeriges tilsidesættelse af EU-retten og det deraf følgende niveau af import af varer, der er værdiansat for lavt, til denne medlemsstat. Da Det Forenede Kongerige i modsætning til andre medlemsstater ikke fulgte Kommissionens anbefalinger, tiltrak landet mere handel med varer, der var værdiansat for lavt. Disse uforholdsmæssigt store tab påvirkede ligeledes den rimelige byrdefordeling mellem medlemsstaterne drastisk, eftersom der måtte kompenseres for tabene ved tilsvarende højere BNI-baserede bidrag fra de øvrige medlemsstater til Unionen.

⁽¹⁾ 2014/335/EU, Euratom: Rådets afgørelse af 26.5.2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT 2014, L 168, s. 105).

⁽²⁾ 2007/436/EF, Euratom: Rådets afgørelse af 7.6.2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT 2007, L 163, s. 17).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26.5.2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (omarbejdning) (EUT 2014, L 168, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT 2000, L 130, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29.5.1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EFT 1989, L 155, s. 9).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9.10.2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT 1993, L 253, s. 1).

⁽⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24.11.2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 558)

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014 af 26.5.2014 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT 2014, L 168, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 8. marts 2019 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Sag C-215/19)

(2019/C 164/41)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Anden part: A Oy